

Філологічні науки

УДК 372.881.111.1

Хитрич Катерина Олександрівна

студентка

Житомирського державного університету імені Івана Франка

Хитрич Екатерина Александровна

студентка

Житомирского государственного университета имени Ивана Франко

Khitich Ekaterina

Student of the

Zhytomyr Ivan Franko State University

РОЛЬ СИМВОЛІКИ ТА СТИЛІСТИЧНИХ ЗАСОБІВ У ПОВІСТІ

ХЕМИНГУЕЯ «СТАРИЙ І МОРЕ»

РОЛЬ СИМВОЛИКИ И СТИЛИСТИЧЕСКИХ ПРИЕМОВ В

ПОВЕСТИ ХЕМИНГУЭЯ «СТАРИК И МОРЕ»

THE ROLE OF SYMBOLISM AND OF STYLISTIC MEANS IN THE

NOVEL OF HEMINGWAY "THE OLD MAN AND THE SEA"

Анотація. У цій статті розглянуті стилістичні засоби в повісті Хемінгуея, «Старий і море». Основна увага приділяється символізму та стилістичним засобам які використовує письменник, щоб передати всю суть образів які виступають у тексті.

Ключові слова: *символіка, стилістичні засоби, повість, Хемінгуей.*

Аннотация. В этой статье рассмотрены стилистические приемы в повести Хемингуэя «Старик и море». Основное внимание уделяется символizmu и стилистическим приемам которые писатель использует для передачи образов которые выступают в тексте.

Ключевые слова: символика, стилистические средства, повесть, Хемингуэй.

Summary. This article is about stylistic means in "Old man and the Sea" by Hemingway. The emphasis is on symbolism and stylistic means used by the writer to convey the essence of the images that appear in the text.

Key words: symbolism, stylistic means, novel, Hemingway.

Література – це не тільки нектар мислення, а й відображення людського життя. Вона відображає людське життя і суспільство в багатьох напрямках з його характеристиками. Для вирішення різних тем і предметів письменники використовують яскраві стилі, літературні прийоми та мовні аспекти. Деякі письменники з Сходу, як правило, використовують символи, щоб надати художньої краси і глибини своїм літературним творам [2, с. 3].

Для дослідження було взято роботу Ернеста Хемінгуея, якого багато критиків виокремлюють за його майстерність використовувати різні стилістичні засоби. Серед шедеврів Хемінгуея: «The Torrents Of Spring» («Весняні води»), The Sun Also Rises (*І сонце сходить*), Men Without Women («Чоловіки без жінок»), A Farewell to Arms («Прощавай, зброе!»), «The Old Man and the Sea» («Старий і море»). Оповідання «Старий і море» було продано у 50 000 примірників з першого видання. «Старий і море», безсумнівно, є шедевром Хемінгуея. Це проста історія про рибалку Сантьяго та його битву з великим марліном.

Його мова проста, але він створює витончений сюжет. У історії про старого, який виходить у море, щоб захопити велику рибу, Хемінгуей виражає сюжет через використання голосу розповіді, символізму і персоніфікації. Ці літературні засоби вплетені в повість, щоб завершити історію, яку не можна було б назвати класичною, якби ці стилі не використовувалися відповідним чином. Один у човні, старий Сантьяго

злегка підійшов до величезного океану. Всезнаючий розповідач історії досить вміло наближає читача думок Сантьяго: *«Можливо, я не повинен був бути рибалкою»*, - думав він. *«Але це була та річ, для якої я народився»*. Зазвичай у тексті виокремлюють думки або речення героя лапками, і дають такі пояснення як «він думав» або «він сказав». На протязі твору, поступово, лапки навколо того, про що говорить Сантьяго зникають. Коли Сантьяго повертається додому з важкого дня риболовлі, його день закінчується на його хиткому, покритому газетою ліжку і він мріє про прекрасні сни. Старому рибалці часто сниться сон про Африку, куди він плавав будучи юнгою, і про її золотисті береги, куди приходили леви.

Для повного розкриття героя автор постійно застосовує художні засоби. Метафора, епітети і порівняння зустрічаються у тексті у великій кількості. За рахунок використання художніх засобів автор робить текст більш яскравим та виразним, краще розкриваються художні деталі. Звідси ми бачимо, що Сантьяго був тією людиною, яку не зламають ніякі труднощі, він був непереможним. Він цінував навколишнє середовище. Це було продемонстровано коли рибалка піймавши рибу, звертався до неї, як до людини: *«'Fish,' he said, 'I love you and respect you very much. But I will kill you dead before this day ends»* [1, с. 41].

Через свою прямоту, ясність і свіжість його мови, автор ідентифікується як унікальний стиліст у американській літературі. Хемінгуею завжди вдається вибрати точні слова для правильної передачі сенсу, також зустрічаються англосаксонські, і розмовні вирази. Він рідко використовує прикметники та абстрактні іменники і уникає складного синтаксису. Сила Хемінгуея полягає в його коротких реченнях і дуже конкретних деталях. Його короткі речення потужно навантажені напруженістю, яку він бачить у житті. Там, де він не використовує простий і короткий вирок, він з'єднує різні частини речення прямим і послідовним способом, часто пов'язаним «and» («і») [3, с. 89]. У справі створення

реальних людей Хемінгуей використовує діалог як ефективний стилістичний пристрій. Ось приклад, вибраний із тексту оригіналу:

"What do you have to eat?" the boy asked

"No, I will eat at home; do you want me to make the fire?"

"No, I will make it later on, or I may eat the rice cold" [1, с. 23].

Тут ми бачимо, що такі інтерполяції, як «he said» часто опускалися, і вживаються розмовні слова. Таким чином створюється ефект ніби читач слухає цю розмову зі сторони. Хемінгуей вміло захопив інтенсивністю діалогу. Він використовував іспанські слова, адже головні герої були вихідцями з Іспанії, з ціллю підсилити реалістичність подій [3, с. 68]

Прості речення та повторювані ритми спалахують у глибинах, які мова намагається ігнорувати. Його простота надзвичайно сугестивна і конотативна. Дійсно, чим ближче читач спостерігає, тим менш грубі та прості символи з'являються. Автор рідко висловлює свої власні почуття, а також не робить жодних коментарів або пояснення. Навпаки, він намагається об'єктивно розповісти і описати речі і гармонійно поєднати власні почуття з природним оповіданням і описом. Це дає читачам повну картину, з якої вони можуть дізнатися, що мається на увазі, сенс і почуття автора. Хемінгуей сказав про цю історію: *«Я намагався зробити справжнього старого, справжнє моря і справжніх акул»,* - сказав він. Ця реальність означає не копіювання певного життєвого матеріалу, а передачу сутності життя крізь призму власної фантазії. Саме через це у читача виникає відчуття впевненості у подіях які розгортаються у творі. Отже, цей роман має велику передачу стислої дії. Основою дії роману є риболовля. Для героя рибалка - це не просто змагання в житті. Вона містить глибоке філософське значення. У творі міститься багато деталей та символів, наприклад риба виступає символом сенсу життя та людської вдачі, а сам рибалка ототожнюється з незламним духом людини. Так Хемінгуей сформував розповідь і діалог, який хоч і природний і простий на поверхні,

насправді доволі обдуманий . Вона поєднує в собі елементи, які є реалістичними з елементами, які стилізовані і підвищені [5, с.112].

Головні події історії базуються на реальному інциденті, який описується Хемінгуєм у статті про риболовлю в Гольфстрімі в Есквайрі за квітень 1936 року [4, с. 198]. У романі багато фактів про навички риболовства, які мав і сам автор. Техніка роману полягає в тому, що автор постійно застосовує ці знання у творі. Коли гігантський марлін, нарешті, повертається, його хвіст *"був вище, ніж велика коса леза»*, тунець сріблястий, коли він вистрибує з води, але під час плавання має синій колір . Автор підбирає доволі ефективні факти для опису, аби вигадане і реальне змішати у єдину картину.

Роман не є звичайним посібником по техніці ловлення риби або про те як вижити у човні. Він залучає уяву людей до того, що відбувається через наші практичні знання.

Хемінгуей описує навколишнє середовище у книзі відповідно до того що він бачив у реальному житті. Ці факти показують читачам процес риболовлі, який здебільшого виходить з власного досвіду автора. З цих фактів, які є яскравими, чіткими і лаконічними, читачі можуть дізнатися багато чого про те, як ловити рибу, а також можуть відчувати себе так, ніби самі ловлять рибу. Тоді вони матимуть відчуття, що те, що автор описує, є реальним і правдоподібним. Таким чином, стилістичні засоби Хемінгуея, використані в його творах, привернули увагу читачів і позначили як символ його письмового стилю.

Література

1. The Old Man and the Sea. Москва : Просвещение, 1999. – 52 с.
2. Гальперин И. Р. Текст как объект лингвистического исследования / Илья Романович Гальперин. – М. : Эдиториал УРСС, 2004. – 144 с.

3. Идлис Ю. Б. Категория автора в тексте сценарной адаптации: на материале сценариев Гарольда Пинтера: дисс. ... к. филол. н. М., 2006. 240 с.
4. Маянц З. Человек один не может... Эрнест Хемингуэй: жизнь и творчество. – М. : Просвещение, 1996. – С. 196–212.
5. Хемингуэй Эрнест. Зеленые холмы Африки. Старик и море. СПб.: Антология; КАРО, 2015. – 320 с.